

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719205010
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8719205010.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, konajúca prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bratislava, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547, proti žalovanému E. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., L. D. XXXX/XX, právne zastúpenému advokátom Mgr. Ondrejom Barnom, so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, IČO: 52 824 837, o zaplatenie 8.262,42 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 20Csp/91/2019-80 zo dňa 25.08.2020 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

- Okresný súd Poprad (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.377,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 4.1.2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.
III. Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 40 %, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 8.262,42 eura, úrok vo výške 15,89 % ročne z istiny 7.665,25 eura od 04.01.2017 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.262,42 eura od 04.01.2017 do zaplatenia, žiadajúc, aby súd žalovanému taktiež uložil zaplatiť mu náhradu trov s konaním mu vzniknutých. V žalobe bolo uvedené, že medzi stranami sporu bola uzatvorená dňa 26.08.2014 úverová zmluva, na základe ktorej bol žalovanou poskytnutý úver vo výške 7.852,- eur, ktorý mal byť zaplatený v 120-tich mesačných splátkach po 130,99 eura. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti. Z uvedeného dôvodu k 03.01.2017 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaný splatný záväzok nesplnil, splnenie tejto povinnosti má mu preto uložiť súd.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Z listín zo spisu dôkazov predložených súdu žalobcom súd zistil, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.08.2014 žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 7.852,- eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver formou mesačných splátok po 130,99 eura. Termín splatnosti mesačnej splátky bol určený na 15. deň v mesiaci, RPMN úveru bola 17,10 %, priemerná RPMN 10,86 %, úver mal byť splatený v 120-tich splátkach. Z prehľadu splátok súd zistil, že žalovaný zaplatil na úhradu úveru 2.474,42 eura. K 03.01.2017 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaného vyzval na úhradu sumy 8.262,42 eura pozostávajúcej z istiny 7.665,25 eura, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 597,17 eura.

Posudzujúc zistený skutkový stav mal súd prvej inštancie za to, že ročná percentuálna miera nákladov nebola správne uvedená, správna RPMN mala byť 17,02 %, nie ako je v zmluve uvedené 17,10 %. Úver poskytnutý žalovanému tak mal za úver bezúročný a bezpoplatkový, poukázal tiež na to, že v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ani nie je nárok na zmluvne dohodnuté úroky, a to s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30.06.2015 sp.zn. 6Co/190/2014. Keďže žalovaný žalobcovi uhradil 2.474,42 eura a úver bol poskytnutý vo výške 7.852,- eur uložil žalovanému povinnosť zaplatiť rozdiel medzi týmito čiastkami, t.j. sumu 5.377,58 eura s úrokom z omeškania od 04.01.2017 do zaplataenia vo výške 5 % ročne a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenie Občianskeho zákonníka - § 53 ods.6, § 54 ods. 1, § 54 ods. 2, § 488, na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 2.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 CSP vychádzajúc z pomeru úspechu k neúspechu a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40 %.

2. Proti tomuto rozsudku, a to proti vyhovujúcemu výroku I. a závislému výroku III. o trovách konania podal odvolanie žalovaný z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia vecí súdom prvej inštancie. Žalovaný poukázal na to, že súd prvej inštancie sa zaoberal výlučne otázkou nedostatku náležitostí spotrebiteľskej zmluvy. Správne vyhodnotil úver za bezúročný a bez poplatkov. Skutkovo ani právne sa však nezaoberal otázkou premlčania napriek tomu, že na túto právnu vec ma aplikovať § 54a veta prvá Občianskeho zákonníka. Uviedol, že pokiaľ by súd uvedené ustanovenia aplikoval, dospel by k záveru, že pohľadávka žalobcu je premlčaná v celom rozsahu s poukazom na § 100, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka. Žaloba bola podaná na súd 18.12.2019, t.j. za účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, čo znamená, že súd by mal na premlčania prihliadnuť aj bez námietky vznesenej žalovanou stranou. Uviedol, že poslednú splátku úveru zaplatil 25.07.2016, pričom so splátkou za obdobie august 2016 bol preukázateľne v omeškaní. Premlčacia doba teda začala plynúť nasledujúcim dňom po dni splatnosti splátky splatnej za obdobie august 2016. Žaloba bola teda podaná po uplynutí premlčacej doby. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že nemôže súhlasiť s názorom žalovaného, že by mal byť uplatnený nárok premlčaný v celom rozsahu. Predmetný spor vychádza zo spotrebiteľskej zmluvy. Vzhľadom na uvedené je potrebné vychádzať aj z ustanovení § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky je viazané na splnenie troch podmienok, a to na možnosť straty výhody splátok výslovne určenej v dohode medzi veriteľom a dlžníkom, na to, že dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti a na to, že veriteľ požiada dlžníka o zaplataenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, resp. v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca uviedol, že v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v súlade s bodom 3.1. časti 3. úverovej zmluvy až po uplynutí splatnosti troch mesačných splátok od omeškania prvej neuhradenej splátky. Žalobca však podľa svojich záznamov neeviduje skoršiu písomnú výzvu na úhradu dlhu žalovaného pred oznámením mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa žalobcu v každom jednotlivom prípade je potrebné skúmať splnenie podmienok na mimoriadne zosplataenie dlhu a následne vyvodiť záver, či možno mať alebo nemať za preukázané, či došlo k splatnosti celého dlhu v prejednávanom prípade z dôvodu neuhradenia mesačnej splátky splatnej k 15.08.2016 ako tvrdí žalovaný. V opačnom prípade je potrebné v zmysle prvej vety § 103 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že premlčacia doba sa počíta odo dňa zročnosti jednotlivých splatných splátok; žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu, v akom bol odvolaním napadnutý spolu s konaním, ktoré rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzalo podľa zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasl. Civilného sporového poriadku. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o existencii dôvodov, pre ktoré bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Konanie o žalobe bolo začaté na súde prvej inštancie na základe žaloby súdu prvej inštancie doručenej 17.12.2019. Zo žaloby a listín pripojených k žalobe na preukázanie dôvodnosti žalobou uplatneného nároku vyplýva, že predmetom konania je nárok veriteľa zo zmluvy uzatvorenej s dlžníkom, ktorá je zmluvou spotrebiteľského charakteru. Pre nárok uplatnený zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle

§ 54a Občianskeho zákonníka platí, že nie je možné ho vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Súd prvej inštancie pri zisťovaní skutkového stavu mal za preukázané, že žalobca mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil k 03.01.2017. Z rozsudku však nie je zrejmé, že by súd zisťoval skutočnosť rozhodnú pre posúdenie toho, či žalobca mohol vymáhať právo uplatnené žalobou, nakoľko nezisťoval pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, čo má vplyv na posúdenie a vyhodnotenie začiatku plynutia premĺčacej doby a včasnosti uplatnenia nároku na súde. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku a v s ním súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) Civilného sporového poriadku zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd prvej inštancie nemajú oporu v postupe, ktorý pri hodnotení dôkazov realizoval, čo má tiež za následok odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. Ak by totiž odvolací súd odoprel účastníkovi možnosť prieskumu správnosti tých skutkových zistení, ktoré neboli v konaní na súde prvej inštancie považované za právne významné, avšak zo strany odvolacieho súdu boli posúdené ako rozhodujúce, porušená by bola zásada spravodlivého súdneho konania.

7. Úlohou súdu prvej inštancie v priebehu ďalšieho konania bude opätovne vec prejednať a zistiť, pre ktorú žalovaným neuhradenú splátku úveru mala byť vyhlásená predčasná splatnosť úveru ako žalobca v žalobe tvrdil ku dňu 03.01.2017. Vo vzťahu k tejto skutočnosti posúdi, či nárok uplatnený žalobou bol žalobcom uplatnený na súde ako nárok z premĺčaného práva alebo nie. Vezme zreteľ na právnu úpravu vyplývajúcu z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka úpravou špeciálnou z hľadiska počiatku premĺčania. Vysporiada sa taktiež s relevantnosťou vyjadrenia žalobcu k odvolaniu žalovaného, a to vo vzťahu k obsahu žaloby, tvrdeniam v nej uvedeným a dôkazným prostriedkom, z ktorých je možné posúdiť dôvodnosť žaloby a včasnosť uplatnenia nároku na súde.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku o náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

8. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.